

BİR PAMUĞUN HAYALI

Sonunda hayalim gerçekleşmişti, ünlü olmuştum. Herkes benden üretilen elbiseyi almak istiyordu. Peki hayalimi nasıl mı gerçekleştirdim? Hadi en başa gidelim, ilk ekildiğim güne.

Anavatanım olan Hindistan'ın Maharashta ilinin Dhule bölgesindeki Chinchkeda köyünde ilkbahar mevsiminde ekildim. Biz pamuklar sıcağı sevdiğimiz için ilkbahar yaz gibi ekiliriz. Yetiştığım toprak en iyi olan derin, kumlu-killi, su tutma yeteneği yüksek, işlenmesi ve sulanması kolay bir toprak olduğu için oldukça sağlıklı ve güzel yetişiordum.

Yaklaşık beş altı ay sonra iyice yetişmiştim ve artık hasat vakti yaklaşıyordu. Oldukça gergindim çünkü en büyük hayalim güzel bir elbise olup özenle bakılmak, sevmekti. İmha edilme ihtimalim vardı ve bu beni gerçekten çok korkutuyordu.

Gel zaman git zaman, sonunda hasat vakti geldi. Hem heyecanlı hem de gergindim. Makineler gelip bizi toplamaya başladı. Makine gittikçe bana yaklaşıyordu. Sonunda makine beni aldı. Çok sevinmişim çünkü hayalime bir adım yaklaşmışım. Toplanılacak pamuklar toplandıktan sonra çırçır fabrikasına getirildik. Tohum ve lifim çırçır makinesiyle ayrıştırıldı, bu işlem ile elyaflarım çiğit denilen çekirdeklerimden ayrıldı ve ham lif yapıldım. Liflerim sıkıştırılarak balyalar halinde eğirme tesisine götürüldü. Ne olacağını bilmiyordum bu yüzden heyecanlıydım. Tarladan balyalar halinde geldiğimiz için kirli ve düzgün olmayan bir elyaf karışımı içeriyorduk. Bu yüzden harman-hallaç dairesinde düzgün ve pamuk vatkası oluşturulmasına uygun hale getirildik. Sonra makinelerde işlem görerek kalın pamuk şeritleri haline getirildik. Sonunda üretime hazırdım. Hayalimi gerçekleştirmeye çok yakındım. Üretim için inceltildik, çekim ve büküm makinelerinden geçerek iplik haline getirildik. Şimdi ise örgü kumaş ve dokuma kumaş olarak ikiye ayrılıyorduk, hangisi olacağımı merak ediyordum. Sıra bana geldi ve dokuma kumaş seçildim. Dokuma kumaştan güzel bir elbise olabilirdim, sevinmişim. Dokuma makinesine götürüldüm. Orda gereken işlemleri gördükten sonra boyama gibi kimyasal ve mekanik işlemlerden geçtim. Ardından ham pamuklu kumaş haline getirildim. Beni alıp bir sürü farklı kumaş satan bir yere götürdüler. Heyecanla birinin beni almasını bekledim.

Aradan aylar geçti ve kimse beni almadı. Gittikçe umutlarımı kaybediyordum. Derken birkaç gün sonra dükkana bir kadın girdi. Etrafa bakınırken gözü bende takılı kaldı. Umutlarım yeniden yeşermişti, içimden beni alması için yalvarıyordum. Yanıma geldi ve beni eline aldı. Dokumu sevmiş gibi görünüyordu. Benimle birlikte kasaya gitti ve beni almak istediğini söyledi. Çok sevinmişim, sonunda elbise olacaktım. Hatta belki de ünlü birinin elbisesi olurdu, kim bilir? Beni satın aldı ve bir dükkâna götürdü. Beni bir rafa koydu ve gitti.

Birkaç gün sonra geri geldi. Beni dikmesini bekliyordum. Bir süre sonra çok güzel, film yıldızına benzeyen bir kadın geldi. Onun ünlü olduğunu ve dükkân sahibini beni bu kadın için aldığını düşündüm ve bu beni çok heyecanlandırdı. Konuşmaları bitince dükkân sahibi beni alıp ünlü olduğunu düşündüğüm güzel kadına gösterdi. Kadın beni oldukça sevmiş gibi görünüyordu. Dükkân sahibine bakıp kafasını onaylar biçimde salladı, bir müddet daha konuşmaları sonrası kadın ayrıldı. Dükkân sahibi beni aldı, dikmeye başladı. Saatlerce uğraş ardından işi bitmişti, çok güzel bir elbise olmuştum. Beni diken dükkân sahibi hayran gözlerle bana bakıyordu, o parlayan gözler beni daha da mutlu etmişti. Bir elbise kılıfına yerleştirildim ve askıya asıldım. Birkaç saatin ardından dükkân kapanmış, sahip gitmişti.

Ertesi gün gelmişti, bugün büyük gündü. Sahibin dükkânı açmasının birkaç saati ardından o güzel kadın gelmişti. Beni askıdan alıp kadına gösterdi, hayran gözleri beni heyecanlandırmıştı. Parayı ödeyip lüks arabasına bindik, ünlü olduğuna dair inancım iyice kıpır kıpır olmuştu. Evine gittiğimizde ilk işi beni giymek olmuştu. Aynadan kendine baktı, uyumumuz anlatılamazdı, harika görünüyorduk. Onun da böyle düşündüğünü görebiliyordum. Beni çıkardığında nazikçe askıya asmış ve gidip uyumuştı. Birkaç günün ardından beni tekrar aldı, giydi. Lüks bir arabaya bindik, birkaç arkadaşı ile kuaföre gitmiştik. Orada saçları, makyajı yapılmıştı, ünlü olduğunu düşündüm yeniden. Sanırım gerçekten öyleydi. İşlerinin bitişi sonrası arabaya bindik, bir müddet yolculuk ardından indik. Büyükçe bir bina karşımdaydı. Girişteki afiş ilgimi çekmişti, bir film afişiydi ve o güzel kadın da orada yer alıyordu. Mutluluktan ağlayacak gibiydim, hayallerim gerçek oluyordu. Kırmızı halıda ilerlemeye başladık. Herkes bize bakıp delice çılgılık atıyor ve fotoğraflarımızı çekiyordu. İnsanlar gidip gelip kadının üstündeki elbiseye, yani bana iltifat ediyordu. Röportaj yapıldı, birçok konunun arasında bana iltifat da edilmişti. Mutluluğum ve hissettiğim gurur kelimelerle anlatılamazdı...

Film galası sonu, arabayla eve döndük. Bana gururla bakıp askıya astı. Gülümsüyordu. O günden itibaren ünlü olmuşum, bana benzeyen birçok giysi üretilmişti. Ben ise bu şekilde hayalimi gerçekleştirmiştim.

TUANA TORUN